

Μήνυμα Παγκόσμιας Ημέρας Θεάτρου 2018 - Αφρική
Were Were Liking, Ακτή Ελεφαντοστού
Καλλιτέχνης πολλαπλών ειδικοτήτων

Μια μέρα

ένας άνθρωπος αποφασίζει να θέσει ερωτήματα μπροστά σε έναν καθρέφτη (ένα κοινό)

Να επινοήσει μόνος του απαντήσεις και μπροστά στον ίδιο καθρέφτη, (το κοινό του)

Να κάνει την αυτοκριτική του, να χλευάσει τις ερωτήσεις και τις απαντήσεις του

Να γελάσει με αυτές ή να κλάψει, οτιδήποτε, αλλά στο τέλος

Να χαιρετίσει και να ευλογήσει τον καθρέφτη του (το Κοινό του)

Που του παρείχε αυτή τη στιγμή της πικρίας και της χαλάρωσης

Σκύβει και τον χαιρετά ως ένδειξη ευγνωμοσύνης και σεβασμού...

Μέσα του βαθιά, αναζητούσε την Ειρήνη,

Την ειρήνη με τον εαυτό του και με τον καθρέφτη του:

Έκανε θέατρο....

Εκείνη τη μέρα μιλούσε...

Περιφρονώντας τα σφάλματά του, τα παράδοξά του και τις στρεβλώσεις του,

Μαστιγώνοντας με τις μιμήσεις του και τις συσπάσεις του

Τις μικρότητές του που ασχίμισαν τον ανθρωπισμό του

Τις πονηριές του που έφεραν κατακλυσμούς

Μιλούσε στον εαυτό του...

Τον θαύμαζε για την ορμή να πηγαίνει πιο μακριά,

Για τη φιλοδοξία του μεγαλείου, του κάλλους,

Για την ευημερία, για έναν κόσμο καλύτερο

Που θα 'χε οικοδομήσει με τις δικές του σκέψεις

Που θα είχε σφυρηλατήσει με τα δικά του χέρια

Αν από εκείνον προς εκείνον τον ίδιο, μέσα στον καθρέφτη, το ήθελε, λείει στον εαυτό του,

Αν εκείνος ο ίδιος και ο καθρέφτης του μοιράζονταν την επιθυμία...

Όμως το ξέρει: έκανε Αναπαράσταση

Του χλευασμού, ενδεχομένως, της ψευδαίσθησης

Αλλά σίγουρα και της νοητικής δράσης

Της οικοδόμησης και της αναδημιουργίας του κόσμου,

Έκανε Θέατρο...

Ακόμα και торπιλίζοντας όλες τις ελπίδες

Με λόγια και χειρονομίες κατηγορητικές

Αγωνιζόταν να γίνει πιστευτός

Πως όλα θα εκπληρώνονταν σε μια μόνο νύχτα

Με βλέμματα τρελά

Με λέξεις γλυκιές

Με το μοχθηρό του χαμόγελο

Με το καλόγουστο χιούμορ του

Με τα λόγια του, που αν και πληγώνουν ή βαυκαλίζουν

Κάνουν μια επέμβαση χειρουργική για το θαύμα

Ναι, έκανε θέατρο.

Κι όπως γενικά γίνεται

Σε εμάς στην Αφρική

Κυρίως στην περιοχή Kamite, από όπου περοέρχομαι

Δε νοιαζόμαστε για τίποτα ούτε για τον εαυτό μας

Γελάμε για όλα, ακόμα και όταν πενθούμε και κλαίμε

Χτυπάμε το έδαφος όταν μας απογοητεύει

με τον χορό Gbégbé και τον χορό Bikoutsì

Λαξεύουμε Μάσκες τρομακτικές

Τις Glaé, τις Wabelé ή τις Poniugo

Για να απεικονίσουμε τις ανυπέρβλητες Αρχές

που μας επιβάλλουν τις διάρκειες των φαινομένων και τους καιρούς
Και μαριονέτες που, όπως κι εμείς,
Καταλήγουν να απεικονίζουν τους Δημιουργούς τους
Και με το να υποτάσσουν εκείνους που τους χειραγωγούν
Φτιάχνουμε τελετουργίες όπου ο λόγος που προφέρεται
Φορτωμένος με άσματα και ρυθμικές αναπνοές
εκτοξεύεται για να κατακτήσει το θείο
Προκαλώντας χορούς, σαν σε κατάσταση έκστασης
Ξόρκια και επικλήσεις αφοσίωσης
Αλλά πιο πολύ ακόμα, εκρήξεις γέλιου

Για να γιορτάσουμε τη χαρά της ζωής
Που ούτε αιώνες σκλαβιάς και αποικιοκρατισμού
Ρατσισμού και φυλετικών διακρίσεων
Ούτε ατέλειωτα χρόνια βιαιοπραγιών
Μπόρεσαν να καταπνίξουν, ούτε να ξεριζώσουν
Στην πατρική και μητρική μας Ψυχή της Ανθρωπότητας
Στην Αφρική, όπως παντού αλλού στον κόσμο
Κάνουμε Θέατρο

Και αυτή την ξεχωριστή χρονιά, την αφιερωμένη στο ΙΤΙ
Είμαι ιδιαίτερα ευτυχισμένη και νιώθω τιμή
Να εκπροσωπώ την ήπειρό μας
Για να φέρω ένα μήνυμα ειρήνης
Το Μήνυμα της Ειρήνης του Θεάτρου
Γιατί αυτή η ήπειρος την οποία λέγανε, μέχρι κάμποσο καιρό πριν,
πως ο κόσμος θα μπορούσε να την αγνοήσει
Χωρίς κανείς να αισθανθεί την παραμικρή δυσφορία ή στέρση,
Αναγνωρίζεται εκ νέου για τον πρωταγωνιστικό της ρόλο
Του Πατέρα και της Μητέρας της Ανθρωπότητας
Και όλος ο κόσμος συρρέει εκεί...
Γιατί καθένας ελπίζει πάντα να βρει την ειρήνη
Μέσα στην αγκαλιά των γονιών του, έτσι δεν είναι;

Γ'αυτό λοιπόν, το θέατρό μας περισσότερο από ποτέ καλεί σε συνάντηση
Και δραστηριοποιεί όλους τους ανθρώπους και ιδιαίτερα
Όλους εκείνους που μοιράζονται τη σκέψη, το λόγο και τη θεατρική πράξη
Για περισσότερο σεβασμό για τους ίδιους αλλά και μεταξύ τους
Ευνοώντας τις καλύτερες ουμανιστικές αξίες
Με την ελπίδα να ανακτηθεί μια καλύτερη ανθρωπότητα για όλους:
Εκείνη που φέρνει ξανά στο προσκήνιο τη νοημοσύνη και την κατανόηση.
Χρησιμοποιώντας εκείνο το κομμάτι από τα πολιτιστικά έργα των ανθρώπων, που φέρνουν
περισσότερους καρπούς
Εκείνη ακόμα που καταλύει τα σύνορα: το θέατρο...
Από τις πιο γενναιόδωρες, καθώς μιλά όλες τις γλώσσες,
Περικλείει όλους τους πολιτισμούς, αντανακλά όλα τα ιδανικά,
Εκφράζοντας μια βαθιά ενότητα όλων των ανθρώπων που,
Μέσα από κάθε αντιπαράθεση
Αναζητούν πάνω από όλα να γνωριστούν καλύτερα
Και να αγαπηθούν περισσότερο, μέσα σε ειρήνη και γαλήνη
Όταν η αναπαράσταση γίνεται συμμετοχή
Υπενθυμίζοντάς μας την υποχρέωση μιας δράσης με την οποία μας επιφορτίζει
Η δύναμη του θεάτρου κάνει όλους τους ανθρώπους να γελάνε και να κλαίνε, μαζί
Μειώνοντας την άγνοιά τους, πληθαίνοντας τις γνώσεις τους
Έτσι που ο άνθρωπος να ξαναγίνει ο μεγάλος πλούτος του ανθρώπου.
Το θέατρό μας προτείνει να επανεξετάσουμε και να αποτιμήσουμε ξανά και σε βάθος
Όλες αυτές τις ανθρωπιστικές αρχές, όλες αυτές τις αρετές

Όλες τις ιδέες της ειρήνης και της φιλίας ανάμεσα στους λαούς
Που τόσο εκθειάζει η UNESCO
Για να τις ενσαρκώσουμε και πάλι στις σκηνές που σήμερα δημιουργούμε
Για να ξαναγίνουν αυτές οι ιδέες και οι αρχές μια επιτακτική ανάγκη
Και μια βαθιά σκέψη πρωτίστως των ίδιων των δημιουργών του θεάτρου
Που θα μπορέσουν στο εξής να τις μοιραστούν με το κοινό

Γι'αυτό λοιπόν, η τελευταία μας θεατρική δημιουργία με τίτλο: "L'Arbre Dieu" ("Το Δέντρο Θεός")
που εξακολουθεί να λαμβάνει υπόψη τις υποδείξεις του του Διδασκάλου μας, Kindack Ngo Biyong
Bi Kuban, λέει το εξής:

"Ο Θεός είναι όπως ένα Μεγάλο Δέντρο
Από το οποίο καθένας μπορεί να διακρίνει ταυτόχρονα μονάχα μια πτυχή
Από την οπτική γωνία όπου βρίσκεται:
Εκείνος που πετά πάνω από το δέντρο δεν θα διακρίνει παρά μόνο το φύλλωμα
Και τυχόν καρπούς και εποχιακά άνθη.
Εκείνος που ζει κάτω από τη γη θα γνωρίζει πιο πολλά για τις ρίζες
Εκείνοι που στηρίζονται στο δέντρο θα το αναγνωρίσουν
Από την αίσθηση στις πλάτες τους.
Εκείνοι που έρχονται από κάθε σημείο του ορίζοντα
Θα δουν τις πτυχές, στις οποίες όσοι είναι απέναντι δεν έχουν υποχρεωτικά πρόσβαση
Κάποιοι ευνοημένοι θα διακρίνουν το μυστικό
Ανάμεσα στον φλοιό και τη σάρκα του δέντρου
Και άλλα ακόμα, τη βαθιά γνώση που βγαίνει από το μεδούλι του δέντρου
Μα όποια κι αν είναι η έκταση
Ή το βάθος της προσληψής του καθένα
Κανείς ποτέ δεν βρίσκεται σε μια γωνία από την οποία
Μπορεί να διακρίνει όλες τις πτυχές ταυτόχρονα
Εκτός κι αν γίνει ο ίδιος αυτό το θεϊκό δέντρο!
Μα τότε, είμαστε ακόμα άνθρωποι;

Ας κερδίσουν όλα τα θέατρα του κόσμου την ανεκτικότητα και την αποδοχή
Για να υπηρετήσουν καλύτερα τις παγκόσμιες επιδιώξεις του ΙΤΙ
Έτσι που επιτέλους σε αυτή την επέτειο των 70 χρόνων
Να υπάρχει περισσότερη Ειρήνη στον κόσμο
Με μια δυναμική συνεισφορά του Θεάτρου.

Μετάφραση: Γιώργος Παπαγιαννάκης